

твърдѣ буѣнитѣ движения които не сѣ безъ опасность, и замѣства лударитѣ на страстьта съ грижи не по малко трогателни и строги. Ако женидбата е станжала по съображения на студений разумъ, дѣтето съживява семейството и въвежда въ него животътъ и горѣщината. По този начинъ се изгубва малко по малко разликата мѣжду женидбата по любовь и женидбата по разумъ. Тѣзи истина е на гледъ противорѣчуща: дѣтето да сближава двамата съпрузи като ги отдалѣчава единъ отъ другъ. Щомъ има дѣте въ семейството, родителитѣ нѣматъ вече време да се вгледватъ и испитватъ непрѣстанно, било за да си угаждатъ, било за да се критикуватъ. Дѣтето, като досажда да извѣстна стѣпенъ на любовта, прѣдваря прѣсищението и досадата, и като заинтересува равнодушнето, то го издига почти до любовь. Дѣтето е единъ видъ языкъ мѣжду двамата съпрузи; тѣ се стараѣтъ да си угождаватъ единъ другъ като угождаватъ на дѣтето, да си засвидѣтелствуватъ любовта помѣжду имъ съ услугитѣ които му правѣтъ. За нѣжнитѣ сърдца това е едно ново и деликатно изражение на любовта; а за сърдцата малко по студени, това е едно щастливо и лѣсно допълнение на чувствата които тѣ не испитватъ.

Нѣма съмнѣние че дѣтето развива у бащата и майката една нравствена сила която не сѣ имали по напрѣдъ. То ги укрѣпява и прави нѣжни. усмивката му растворя и най сухата душа; неговитѣ нужди на истѣргватъ отъ себелюбието; като ни принуждава да мислимъ за него, то на навикнува да мислимъ по малко за себе си. Неговитѣ срада-